

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.478/2023/6.

A felperes:

felperes neve, felperes címe

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe¹, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

Az alperes:

alperes neve, alperes székhelye.

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe²; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3/C.P.22.880/2022/9.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa perköltséget, valamint az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 32.000 (harminckettőezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor a napilap neve című napilapban, 2018. dátum-én „cikk címe” címmel megjelent cikkében valótlanul híresztelte a felperesről, hogy a 2018-as országgyűlési választási kampányban rajta keresztül jutottak el más pártok képviselőjelöltjeinek megvesztegetésére szánt feketepénzek a párt nevel képviselőjelöltjeihez.”,

továbbá akkor, amikor a fenti napilapban 2018. dátum1-én „cikk címe2” címmel megjelent cikkében valótlanul híresztelte a felperesről, hogy a 2018-as országgyűlési képviselőválasztás kampányában milliárdos összegű korrupciós pénz vett át személylétől azért, hogy annak segítségével a párt nevel . nyerje meg a választást.”

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 600.000 forint sérelemdíjat, ennek 2018. március 25. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 38.100 forint perköltséget.

Felhívta az alperest, hogy 36.000 forint illetéket 60 napon belül fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

[2] A felperes kereseti kérelmét a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (2) bekezdése alapján bírálta el. A keresettel sérelmezett kijelentéseket tényállításként értékelte, tekintettel arra, hogy az alperes egy eseménysorozat megtörténtét állította, nem az értékítéletét közvetítette.

[3] Kifejtette, hogy bár az alperes a kereset elutasítását kérte, ellenkérelmében nem vitatta a jóhírnév megsértését, ezért az elsőfokú bíróság úgy tekintette, hogy az alperes nem vitatja azt, hogy a sérelmezett kijelentések valótlan és egyben sértő tényállításnak minősülnek. Az alperes a valótlan tényállításokkal azt közvetítette olvasói felé, hogy a felperes és személy1 közötti kapcsolat vesztegetéssel függ össze, közöttük bűncselekményre utaló kapcsolat áll fenn. Az az állítás, mely szerint a felperesen keresztül jutottak el más pártok képviselő-jelöltjeinek megvesztegetésére szánt feketepénzek a párt nevel képviselő-jelöltjeihez, alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos és negatív befolyásolására.

[4] A felperes jóhírnévhez fűződő jogának megsértését a Ptk. 2:46. § (2) bekezdése, a 2:43. § d) pontja és a 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint állapította meg.

[5] A sérelemdíj iránti igény tekintetében a Ptk. 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdései alapján határozott. Rögzítette, hogy a sérelemdíj megítélésének feltétele a nem vagyoni sérelem bekövetkezése és bár a jogszabály a felperest mentesíti a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól, a köztudomás szerinti tényként értékelhető nem vagyoni sérelmet azonban meg kell jelölnie, ennek alapján dönt a bíróság arról, hogy az a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján köztudomású tényként bizonyítottan elfogadható-e. A sérelemdíj összegszerűségének megállapítása során az eset körülményeire, a személyi sérelem súlyára, következményeire, a károsodáskor fennálló ár- és értékviszonyokra, továbbá az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott bírósági döntésekre kell figyelemmel lenni, az utóbbi tekintetében annyiban, amennyiben az ítélkezési gyakorlatra történő hivatkozás összhangban áll a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXV. törvény (Bsz.) 27/A. §-ában, a 163. §-ában és a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakkal. Más perekben az alperessel szemben alkalmazott szankciók sem eredményezhetik feltétlenül a sérelemdíj összegének leszállítását, illetőleg a sérelemdíj mellőzését, hiszen a jogsértés következményeinek alkalmazása során az eset egyedi körülményeinek van döntő jelentősége. Azt azonban nem tartotta kizártnak az elsőfokú bíróság, hogy csaknem azonos tartalmú jogsértésekkel kapcsolatos ismételt jog érvényesítésekor a sérelemdíj összegét mérsékelje.

[6] Adott esetekben az összes körülmény együttes mérlegelésével arra a meggyőződésre jutott, hogy a jogsértésenként megítélt 300.000 forintos sérelemdíj az okozott és elszenvedett hátrány kiegyensúlyozására alkalmas. Nyomatékkal értékelte, hogy az alperes, illetve jogelődje professzionálisan médiaszolgáltatással foglalkozó szervezet, ennek okán fokozottabb elvárás támasztható az általa megjelentetett cikkek kapcsán. Az alperes nem kísérelte meg, hogy felületet biztosítson a felperesnek a véleménye elmondására, az őt érintő valótlan kijelentések cáfolatára. Az eljárásban nem merült fel olyan körülmény, amely a cikk szerzőjének a szakma szabályainak megfelelő eljárását, az információ valóságának ellenőrzését, a felperes előzetes megkeresésére irányuló törekvését bizonyította volna, ilyenekre az alperes nem is hivatkozott.

[7] Mérlegelte továbbá az elsőfokú bíróság azt a körülményt, hogy a felperesnek a mai napig magyarázkodnia kell az alperesi tényállítások miatt. Értékelte azt a felperesi hivatkozást

is, hogy a cikk megjelenésére az országgyűlési választási kampányidőszakban került sor, amikor is a közélet iránt a társadalom fokozottabb érdeklődést tanúsít. Köztudomásúnak tekinthető, hogy ha egy politikusról a választási kampányban sértő, feddhetetlenségét negatívan befolyásoló cikk jelenik meg, az számára azáltal okoz hátrányt, hogy a választók negatívan ítélik meg, ami a politikai sikerességét is negatívan befolyásolhatja.

[8] Az a tény, miszerint a felperes részére hasonló tartalmú közlések okán a bíróság már állapított meg sérelemdíjat, a perbeli sérelemdíj iránti igényt nem érintette. A sérelemdíj represszív funkciójának érvényesülése érdekében szükséges az alperes sérelemdíj fizetésére való kötelezése, ugyanakkor ez nem tette szükségessé a tanúk meghallgatását, a bizonyítási indítvány teljesítését. A sérelemdíj meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára is figyelemmel volt. Utalt arra, hogy a jogsértésenként megállapított 300.000 forint összegű sérelemdíj illeszkedik a kialakult bírói gyakorlathoz is. A kamatfizetés kérdésében a Ptk. 6:47. § (1) és (2) bekezdése, és a 6:48. § (1) bekezdése alapján határozott.

[9] A perköltségviselés kérdésében a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján döntött, figyelemmel arra, hogy az alperes 100%-ban pervesztes lett. A felperes által csatolt költségjegyzékben foglaltaknak megfelelően kötelezte az alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés e) pontja alapján a le nem rótt illetéket az alperes köteles viselni a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése alapján, a 30/2017. (XII. 27) IM rendelet 3. § (2) bekezdésében meghatározott módon.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes részére megítélt sérelemdíj összegének 200.000 forintra történő leszállítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapította.

[11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a megállapításra, hogy a sérelmezett közlés sértő jellege a felperesre nézve olyan mértékű, amely alapján az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj járna. Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban hivatkozott arra, miszerint mind párton belül, mind párton kívül a nyilvánosság számára egyértelmű tény volt az, hogy személyl valamilyen formában finanszírozta a párt nevel , Mozgalmat a 2018-as választási kampányban. Ténykérdés, hogy a felperes rendszeresen járt személylhoz, egy alkalommal fénykép is készült arról, ahogy a cím utcában táskával a vállán távozik személyltől. A személyltől érkező feketepénzek ügye kiemelt közéleti téma volt a sérelmezett közlések megjelenése idején.

[12] Álláspontja szerint a kifogásolt közlés a felperesnek nem okozott olyan mértékű sérelmet, amelyre alapítottn alappal kérhetné jóhírneve sérelmének megállapítását, tekintettel arra, hogy a párt nevel zavaros pártfinanszírozási ügyeiben pártigazgatóként tűrni köteles a közéleti vitákban őt ért bírálatot. Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj

eltúlzott, mivel közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összezszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. A megítélt 600.000 forint összegű sérelemdíj lényegesen meghaladja a bírói gyakorlat által ilyenkor általában megítélt 200.000 forintos összeget.

[13] Azon tény alapján, hogy a felperes a perbeli cikkek megjelenését követően majdnem 5 év elteltével kezdeményezte jelen pert, önmagában igazolást nyer az, hogy számára a perbeli cikkek jelentős nem vagyoni károkat nem okozhattak. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat egyébiránt nem jelölt meg és nem is igazolt.

[14] A sérelmezett közlések az alperesnek nem felróhatóak. A közléseket a felperesről készült fényképfelvétel és a felperesről a politikai kampányban elhangzott információk alapján fogalmazta meg. A tárgybeli, nem kiemelkedő súlyú jogsértés esetében a sérelemdíj megállapítása során annak másodlagos, preventív funkciója nem érvényesülhet hangsúlyozottan, ennek nem áll fenn értékelhető indoka.

[15] Nem vitatta, hogy perdöntő bizonyítékokkal nem tudta igazolni a közlések valóságtartalmát, ugyanakkor tény az, hogy ezen közlések az akkori időszakban a teljes közéletet átszöttek, mindenki erről beszélt akkoriban, így a cikk megjelentetésével a felperesnek okozott sérelem egyrészt érzékelhetetlen, másrészt az az összeg, amely a felperest ért nem vagyoni hátrányának kompenzációjára hivatott az adott közlések vonatkozásában, más perből a felperes számára már többszörösen megtérült.

[16] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

[17] Kifejtette, hogy az alperes azon állítását, miszerint egyértelmű tény volt az, hogy személyl valamilyen formában finanszírozta a párt nevel , Mozgalmat, egyértelműen cáfolta, egyrészt az érintett tanúvallomásával, másrészt arra utalt, hogy a közlés valótlanágát számtalan bírói eljárásban már megállapították. Az alperes nem bizonyította, hogy ilyen támogatás történt volna, az pedig, hogy erről ki, mit gondol éppen az alperes propagálásának köszönhető, mert az álhír komoly nyilvánosságot kapott. Az, hogy a sérelmezett közlések kiemelt közéleti vitát generáltak, az alperes és jogelődjei érdekkörébe tartozó sajtóorgánumok közléseire vezethető vissza. Megalapozatlan az alperes azon hivatkozása, miszerint a perbeli jogsértés súlya nem kiemelkedő, hiszen úgy állította a valótlanágokat minden általa kezelt médiafelületen, hogy a választások tisztaságát is sértő bűncselekmények elkövetésével vádolta meg, holott pontosan tudta, hogy a leírtakból semmi nem igaz. Mindez igen jelentős súlyú felróhatóságra utal.

[18] Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.848/2021/7/II. számú ítéletében írtakra, miszerint politikai vita egyoldalú bemutatása esetén nem állapítható meg, valamint a

sérelemdíj mértékének meghatározásával összefüggésben a BH 2020.235 számú és a BH 2022. 302 számú jogesetben foglaltakra. Ismételt, kétszeri jogsértés nem indokolja a 600.000 forint összegű sérelemdíj mérséklését. Egy célzatos, lejárató szándékú jogsértés nem lehet nem kiemelkedő súlyú, különösen akkor, ha azt országos terjesztésű, széles körben ismert napilapok közlik pár napon belül két alkalommal is. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.809/2020/4. számú ítéletére.

[19] A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [41] bekezdésében írtakat ismertetve fejtette ki, hogy az alperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy amit róla leírt nem igaz és a leírtakra okszerűen semmiből nem is lehet következtetni. Kifejezett rosszhiszeműségét mutatja, hogy még csak minimálisan sem járt utána a tényállításai valóságának, az újságírószakma legalapvetőbb szabályait nem tartotta be. A 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat [41] bekezdése értelmében a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanságok közzétételére, az újságírók egyik fő felelőssége a közölt információk hitelességének ellenőrzése. Aki ezt elmulasztja, nem nevezheti alappal saját magatartását nem felróhatónak. Ilyen esetben pedig indokolt a sérelemdíj preventív funkciójának érvényesítése.

[20] Az alperes a személyéről köztörvényes bűncselekmény elkövetését állította, az ország közélet iránt érdeklődő olvasóközössége által ismert népszerű lapjában. Súlyos, a demokratikus választási folyamatok befolyásolására irányuló, korrupciós bűncselekménysorozatban való aktív részességgel vádolta meg két alkalommal is. Azt állította, hogy a demokratikus döntési folyamat legfontosabb elemét, a szabad választásokat célzó, pénzügyi szabálytalanságban a választásokon induló más pártok képviselő-jelöltjeinek megvesztegetésében aktívan vett részt, amely egy választási kampányban még a hazai közéletben sem szokványos.

[21] A leírtak nem a politikai életben betöltött szerepre való alkalmasságát kérdőjelezték meg, hanem az alapvető emberi tisztességét vonták kétségbe. Személyének a választás eredményét befolyásoló korrupciós bűncselekménysorozat elkövetőjeként való ábrázolása messze túlmutat azon, hogy az figyelemfelkeltésre alkalmas pártpolitikai véleménynyilvánítás lehetne.

[22] Annak okán, hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.809/2020/4. és a 7.Pf.20.296/2022/5. számú ítéletében foglaltakra hivatkozott. Az alperes bizonyíthatta volna, hogy az általa nem vitatott jogsértéssel összefüggésben személyét nem érte a sérelemdíj megítélését indokoló nem vagyoni hátrány, vagy kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy magatartása nem volt felróható, ennek bizonyítását azonban az alperes meg sem kísérelte.

[23] A Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4. számú ítélete indokolásának [43], [44] bekezdései és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.005/2023/4. számú ítélete indokolásának [19]

bekezdése alapján egyértelmű, hogy a szűkebb, de tágabb környezet felé való magyarázkodási kényszer és az ehhez kapcsolódó szégyenérzet okán önmagában megvalósul a nem vagyoni sérelem. Szükségtelen annak bizonyítása, ha egy pártvezetőről valótlanul azt állítják egy széles körben olvasott médiafelületen, rövid időn belül két alkalommal, hogy egy választási kampányban más jelölőszervezetek jelöltjeinek lefizetésére szánt pénzeket mástól átvesz és ez eljut a pártja saját indulóihoz, kedvezőtlenül befolyásolja a társadalomban róla kialakult értékítéletet, politikusi hitelességét alapjaiban kérdőjelezi meg. A sérelemdíj mértékét nem indokolhatja az a körülmény sem, hogy az alperes más felületein korábban már nyilvánosságra hozta ugyanazon, a jóhírnevét sértő, nem vitásan valótlan közléseket és emiatt már részesült kompenzációban. Az alperes korábbi jogsértő eljárását tehát nem lehet a javára értékelni, hiszen ez oda vezetne, hogy ha valakiről elég sokszor valótlan és sértő állítást írnak le, akkor egy idő után már nem érvényesíthetné az érintett a sokadik megjelenés utáni igényét. E körben a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4. számú ítélete indokolásának [46] bekezdésében és a Győri Ítéltábla Pf.I.20.070/2022/76. számú ítélete indokolásának [44], a Pf.I.20.090/2022/4. számú ítélete indokolásának [41], továbbá a Pf.I.20.142/2022/4. számú ítélete indokolásának [40] bekezdésében írtakat emelte ki.

[24] A Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.748/2021/4. számú ítéletének [22] bekezdésében és 2.Pf.20.921/2021/4. számú ítéletének [26] bekezdésében írtakra tekintettel adta elő, hogy a kis összegű sérelemdíjnak nagyszámú internetes sajtóterméket megjelentető mediaholding alperessel szemben nincs szankciós és elégtételt adó hatása, továbbá a sérelemdíj összecszerúságának meghatározása körében figyelembe vehetők a fizetésre kötelezett vagyoni viszonyai is. Az alperes évente több milliárdos adózás utáni eredményt könyvel el, így a széles nyilvánosság előtt elkövetett ismételt jogsértés esetén a megjelenésenként megállapított 300.000 forint összegű sérelemdíj megállapítása jogszerű. A jogsértés tárgyi súlyát és a felróhatóság mértékét növeli, ha arra szándékosan, üzleti felhasználás, vagy haszonszerzés céljából kerül sor {7.Pf.20.296/2022/5. számú ítélete indoklásának [18] bekezdése}.

[25] Perköltségét a 400.000 forint összegű pertárgyértékhez igazodóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján 10.000 forint + áfa összegben kérte megállapítani.

[26] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a rendelkező részében megjelölt személyiségi jog megsértésének megállapítására vonatkozó rendelkezését.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes

sem hivatkozott, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése szerint az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] Az ügyben első fokon eljáró bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a feltárt bizonyítékok alapján okszerű következtetéseket levonva hozta meg határozatát, a döntéshozatal során pedig sem az anyagi, sem az eljárási jogi szabályokat nem sértette meg. A megállapított tényekből az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi következtetés nem vonható le, azok okszerűen máshogy nem minősíthetők, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyásának volt helye.

[30] Az első fokon eljáró bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a jogsértőnek bizonyult közlés olyan nem vagyoni hátrányt eredményezett a felperes számára, amely indokolja a sérelemdíj megállapítását. A valótlannak bizonyult közlések – ahogy a felperes erre helyesen hivatkozott – a választási eredmény befolyásolása érdekében történő vesztegetést, azaz bűncselekmény elkövetését állítják a felperesről, személyének korrupciós bűncselekményben való elkövetőként történő beállítása egyértelműen alkalmas a társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A jogsértés súlyát, az alperes magatartásának felróhatóságát nem befolyásolja az a körülmény, hogy a felperes járt személylhoz és egy fényképfelvétel igazolja, hogy tőle táskával távozott. A sérelmezett közlés nem minősülhet kizárólag a párt nevel zavaros pártfinanszírozási ügyeit érintő bírálatnak.

[31] Az elsőfokú bíróság jogszerűen alkalmazta a Ptk. 2:52. § (1), és (3) bekezdéseit, a sérelemdíj mértékének meghatározása tekintetében okszerűen értékelte az eset összes körülményeit, figyelemmel volt a bírói gyakorlatra is. Az általa megállapított sérelemdíj mértéke összhangban áll az alperessel szemben a hasonló közlések okán korábbi ügyekben (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.395/2023/4., 2.Pf.20.362/2023/4., 2.Pf.20.505/2023/4.) megítélt sérelemdíj összszerszerűségével is. A mérlegelés során nem bírt jelentőséggel az az alperes által hivatkozott körülmény, mely szerint a perbeli cikkek megjelenését követően csaknem öt év elteltével indított peres eljárást a felperes. Ezen tény nem igazolja, hogy őt a jogsértéssel okozati összefüggésben nem érte nem vagyoni hátrány.

[32] Az elsőfokú bíróság kellőképpen megindokolta azt is, hogy miért szükséges a sérelemdíj szankciós jellegének az érvényesítése is, e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásában leírtakra visszautal {elsőfokú ítélet indokolás [37] bekezdés}.

[33] Helyesen volt figyelemmel az elsőfokú bíróság arra, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti az igényérvényesítőt, ugyanakkor a Pp. 266. § (1) bekezdése szerint külön bizonyítást nem igénylő tény az, hogy a magyarázkodási kényszer – a bírói gyakorlat alapján is – jelentős nem vagyoni sérelemnek minősül.

[34] Mindezek alapján a jogsértés felperesre gyakorolt köztudomású hatásának ellensúlyozására és a sérelemdíj represszív funkciójának érvényesülése érdekében is szükséges volt az elsőfokú bíróság által megállapított összegű sérelemdíj alkalmazása. Az a lehetőség, hogy a személyiségi jogaiban sértett fél különböző eljárásokban is követelheti a jog által biztosított szankciók alkalmazását, nem képezi akadályát további sérelemdíj megállapításának. Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem talált indokot a sérelemdíj összegének leszállítására.

[35] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a felperes számára másodfokú perköltség megfizetésére, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, a felperes által felszámítottaknak megfelelően állapított meg.

[36] Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdés és a 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-a szerint.

[37] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. január 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró